gulaſele teie üttelda, weel wähhäm ſinna, waid iggakord, kui wend wenda tahhab hüda ehk nimmetada, ſiis peab ta ſinna aſſemel ka iggakord wend ütlema, ja ſelleſamma wiſi peal peab ka ſuggulane ſuggulaſt iggakord, kus teie ehk ſinna tulleks öölda, ſelle järrele nimmetama, kuida ta temmaga ſuggulane on: kas onno, täddi, källimees ehk mu. Kui kaks woóraſt kokkojuhtuwad, ſiis teiſe poolt eſſimenne küſſiminne kohhe ſe: „Mis on kalli herra auwäärt ſuggu-wõſſa nimmi?“ Teine kostab: „Minno waewaliſſe ja willetſa liignimmi on ſe ja ſe.“ Siis küſſitakſe ja rägitakſe molemilt poolt weel hulk aega ammetiſt ja ellapaigaſt, wannadusſeſt ja mis weel muud, agga ikka nenda, et ſe kes küſſib ehk rägib, teiſt iggaſt küljeſt öiete üllendab ja kidab, ja ennaſt jälle koggoni waeſeks, rummalaks ja willetſaks laidab. Terretamisſed, woóraspeul käimisſed, tuppa astumisſed ja mahhaistumisſed, nendel keik ommad ſeädusſed ja arrud.

Uſſoſeädus annab lubba ennam kui ühhe naeſe wõtta, agga teiſed pärraſt koſſitud naeſed on täieste eſſimeſſe woimuſſe ja käſſo al, ja keik lapſed, mis teiſteſt naesteſt ſündiwad, loetakſe eſſimeſſe naeſe lapſiks. Allama rahwa keskes ennamiste naeſed oſtetakſe. Lapſed peawad wägga karwa peäl wannematte ſanna kuulma ja endid nende ees allandama. Kui poeg teiſes maias ellab ja iſſaga kokko tahhab ſada, ſiis peab ta iſſa tuppa astudes ukſe tahha nurka minnema, egga tohhi ennaſt ſeält enne riwitada, kui iſſa lubba annab, egga tohhi jälle ka enne toaſt wälja minna, kui iſſa iſſe käſſib. Poia moiſtlikkud wiſid ja auſad kombed ja keik mis temmaſt kidowäärt, ſe loetakſe iſſa auuks. Kui ükkord üks üllem rigi asjade tallitaja ehk minister keiſert pallus, enneſe kaddund iſſale au-nimmeſid anda, ſiis laskis keiſer miniſtrile kirja anda, kus luggeda olli need ſannad: „Mälg laastas riki; ſinno iſſa andis näljaſtele riſi, — ſuur heateggo! Meie riik olli hukkatusſeſſe minnemas: ſinno iſſa